

Voorwoord

Nogal wat artsen beschouwen neurologie als een moeilijk vak. Dat is maar half waar. Toegegeven, de anatomie van het centrale en perifere zenuwstelsel is complex. Daardoor is het soms ingewikkeld om diverse neurologische uitvalsverschijnselen te herleiden tot één enkele laesie. Het is een kunst die door oefening moet worden verkregen en in stand gehouden. Dat kan dan ook het beste aan neurologen worden overgelaten. Maar de lokalisatieleer is niet meer dan een onderdeel van de neurologie. Een belangrijk ander deel, zo niet het belangrijkste, bestaat uit het herkennen van verhalen van patiënten over hun lichamelijke klachten, door aandoeningen van het zenuwstelsel. Deze verhalen zijn steeds verschillend, maar regelmatig komen toch zij op kernpunten met elkaar overeen. Anders gezegd, in de klachten zijn verschillende patronen te herkennen.

Dit boek is een verzameling van zulke min of meer karakteristieke verhalen, behorend bij veel voorkomende neurologische aandoeningen. Het begint steeds met een elementair probleem: moeite met praten, lopen, onthouden, overeind blijven, wakker blijven, enzovoort. Aan de hand van vragen wordt de lezer meegenomen naar een steeds vollediger beeld van de klachten, totdat het patroon zich heeft afgetekend. Soms zijn dan nog wat meer gegevens nodig, uit het neurologisch onderzoek – maar het anatomieboek is er nauwelijks bij nodig – en soms uit een enkel technisch onderzoek. En steeds ligt het antwoord besloten in de anamnese.

De 34 hoofdstukken, elk met een eigen verhaal, zijn tot stand gekomen in samenspraak tussen de auteurs en de beide redacteurs. De doelgroep, huisartsen en studenten, is daarbij steeds nauwlettend in het oog gehouden. Wie van hen dit boek heeft uitgelezen, zal moeten toegeven dat neurologie eigenlijk toch niet zo heel moeilijk is.

J. van Gijn
G.W. van Dijk